REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA INFRASTRUKTURO

Langusova ulica 4, 1535 Ljubljana

T: 01 478 80 00
F: 01 478 81 39
E: gp.mzip@gov.si
www.mzip.gov.si

Številka: 007-213/2014-23
Ljubljana, 8. 12. 2014
EVA 2014-2430-0025
GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE Gp.gs@gov.si

ZADEVA: Predlog Uredbe o zagotavljanju prihrankov energije

1. Predlog sklepov vlade:

Na podlagi tretjega odstavka 317., tretjega in četrtega odstavka 318. člena ter drugega odstavka 319. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 17/14) je Vlada Republike Slovenije na ... seji dne ... pod točko ... sprejela naslednji

SKLEP

Vlada Republike Slovenije je izdala Uredbo o zagotavljanju prihrankov energije in jo objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št.
Ljubljana,
EVA 2014-2430-0025

mag. Darko Krašovec
GENERALNI SEKRETAR

Prejmejo:
- Ministrstvo za infrastrukturo,
- Ministrstvo za finance,
- Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo,
- Ministrstvo za okolje in prostor,
- Urad vlade za komuniciranje,
- Eko sklad, Bleiweisova 30, 1000 Ljubljana

2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:

/

3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:

- Danijel Levičar, generalni direktor Direktorata za energijo, Ministrstvo za infrastrukturo,
- mag. Mojca Vendramin, sekretarka, Sektor za učinkovito rabo in obnovljive vire energije, Ministrstvo za infrastrukturo,
- mag. Hinko Šolinc, sekretar, Sektor za učinkovito rabo in obnovljive vire energije, Ministrstvo za infrastrukturo.

3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:

/

4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:

/

5. Kratek povzetek gradiva:

V skladu s 7. členom Direktive 2012/27/EU o energetski učinkovitosti mora vsaka država članica določiti sistem obveznosti energetske učinkovitosti, s katerim zagotovi, da distributerji energije oziroma podjetja za maloprodajo energije vsako leto dosežejo prihranke energije v višini 1,5 % letne količine prodane energije končnim odjemalcem.

V Sloveniji bomo en del te zaveze dosegli z obveznostmi dobaviteljev energije, drug del pa preko spodbud Eko sklada. In sicer Energetski zakon (EZ-1) (Uradni list RS, št. 17/14) v 318. in 319. členu določa, da morajo vsi dobavitelji energije končnim odjemalcem (v nadaljevanju: zavezanci) zagotavljati prihranke energije pri končnih odjemalcih. Ta uredba določa obdobje in višino prihrankov končne energije (v nadaljnjem besedilu: prihranki energije), način izračuna prihrankov energije, porazdelitev prihrankov energije po posameznih letih določenega obdobja ter vrste energetskih storitev in ukrepov za doseganje prihrankov energije.

Pri tem so v največji dopuščeni meri upoštevane oziroma uporabljene izjeme, ki jih dopušča Direktiva 2012/27/EU o energetski učinkovitosti, tako da bodo zavezanci za doseganje prihrankov in posredno odjemalci energije, ukrep začeli uporabljati postopoma.

Druga polovica prihrankov energije na podlagi obveznosti 7. člena Direktive o energetski učinkovitosti pa bo dosežena z izvajanjem ukrepov Eko sklada, za kar je pravna podlaga dana v 314. in 317. členu EZ-1. V drugem odstavku 314. člena je določeno, da Eko sklad na nacionalni ravni pripravlja in izvaja program za izboljšanje energetske učinkovitosti. Ta Uredba določa tudi višino prispevka na rabo energije za povečanje energetske učinkovitosti za izvajanje programa Eko sklada, Slovenskega okoljskega javnega sklada (v nadaljnjem besedilu: Eko sklad) za izboljšanje energetske učinkovitosti.

Sredstva se zagotavljajo s plačilom prispevka k ceni električne energije, toplote in goriv za povečanje energetske učinkovitosti, ki so ga dolžni plačevati vsi končni odjemalci dobavitelju energije oziroma goriv. Končni odjemalci sredstva v obliki prispevka k ceni energije oziroma goriv plačujejo operaterju, kjer ta obstaja, pri drugih energentih pa dobavitelju energije oziroma goriv, le ta pa jih nakazuje Eko skladu.

Višina prispevka je določena tako, da je vsaka kilovatna ure energije, ne glede na to v kakšni obliki je, enakomerno obremenjena. Skupna zbrana sredstva na letnem nivoju morajo zadoščati za izvajanje programa Eko sklada. Na podlagi uredbe bo na letnem nivoju zbranih okrog 35 mio EUR. Ta sredstva bo Eko sklad namenil za spodbude za energetsko sanacijo stavb.

6. Presoja posledic za:

a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	**DA**/NE
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	DA/**NE**
c)	administrativne posledice:	DA/**NE**
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij:	**DA**/NE
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	DA/**NE**
e)	socialno področje	**DA**/NE
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: – nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja – razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna – razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij	DA/**NE**

7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR:

Sprejem uredbe bi lahko imel posredni vpliv na proračun RS. Ob predpostavki, da se pri enaki končni ceni energentov, ki vključuje vse dajatve in davščine, proda enaka količina energentov, bi povečanje prispevka za energetsko učinkovitost lahko povzročilo manjšo prodajo energentov. Če bi želeli ohraniti enako končno ceno energentov in s tem enako količino prodanih energentov, bi bilo potrebno zmanjšati druge dajatve, ki bremenijo energente.

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) obveznosti za druga javnofinančna sredstva				

II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				

II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				

II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:		
Novi prihodki	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ		

OBRAZLOŽITEV:

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu

– Predlagana uredba nima posledic na državni proračun in na občinske proračune.

II. Finančne posledice za državni proračun

Prikazane morajo biti finančne posledice za državni proračun, ki so na proračunskih postavkah načrtovane v dinamiki projektov oziroma ukrepov:

II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:

Navedejo se proračunski uporabnik, ki financira projekt oziroma ukrep; projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in proračunske postavke (kot proračunski vir financiranja), na katerih so v celoti ali delno zagotovljene pravice porabe (v tem primeru je nujna

povezava s točko II.b). Pri uvrstitvi novega projekta oziroma ukrepa v načrt razvojnih programov se navedejo:

- proračunski uporabnik, ki bo financiral novi projekt oziroma ukrep,
- projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in
- proračunske postavke.

Za zagotovitev pravic porabe na proračunskih postavkah, s katerih se bo financiral novi projekt oziroma ukrep, je treba izpolniti tudi točko II.b, saj je za novi projekt oziroma ukrep mogoče zagotoviti pravice porabe le s prerazporeditvijo s proračunskih postavk, s katerih se financirajo že sprejeti oziroma veljavni projekti in ukrepi.

II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:

Navedejo se proračunski uporabniki, sprejeti (veljavni) ukrepi oziroma projekti, ki jih proračunski uporabnik izvaja, in proračunske postavke tega proračunskega uporabnika, ki so v dinamiki teh projektov oziroma ukrepov ter s katerih se bodo s prerazporeditvijo zagotovile pravice porabe za dodatne aktivnosti pri obstoječih projektih oziroma ukrepih ali novih projektih oziroma ukrepih, navedenih v točki II.a.

II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:

Če se povečani odhodki (pravice porabe) ne bodo zagotovili tako, kot je določeno v točkah II.a in II.b, je povečanje odhodkov in izdatkov proračuna mogoče na podlagi zakona, ki ureja izvrševanje državnega proračuna (npr. priliv namenskih sredstev EU). Ukrepanje ob zmanjšanju prihodkov in prejemkov proračuna je določeno z zakonom, ki ureja javne finance, in zakonom, ki ureja izvrševanje državnega proračuna.

7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR:

Zaradi sprejema nove uredbe ne bo nobenih finančnih posledic za proračun.

8. Predstavitev sodelovanja javnosti:

Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:	DA/NE

Datum objave: 24. 6. 2014

V razpravo so bili vključeni:

- nevladne organizacije,
- predstavniki zainteresirane javnosti,
- predstavniki strokovne javnosti,
- občine in združenja občin ali pa navedite, da se gradivo ne nanaša nanje.

Mnenja, predlogi in pripombe z navedbo predlagateljev (imen in priimkov fizičnih oseb, ki niso poslovni subjekti, ne navajajte):

GIZ DZP, Butan plin, GZS, Petrol, Talum, Energetika Ljubljana, Borzen, Plinarna Maribor, Steklarna Hrastnik, Elektro Energija, SODO, Silkem, Gen I, TZS, Goriške opekarne, Elektro Gorenjska Prodaja in ELES.

Predlogi so bili upoštevani:

- v celoti,
- večinoma,
- **delno**,
- niso bili upoštevani.

Bistvena mnenja, predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani, ter razlogi za neupoštevanje:
Bistveni pripombi se nanašata na izključitev ETS sektorja iz celotne uredbe in na veliko povečanje prispevka za povečanje energetske učinkovitosti za nekatere energente.

Prva pripomba, o izključitvi ETS sektorja ni bila upoštevana, ker Energetski zakon EZ-1 ne dopušča take izjeme. EZ-1 v 317. členu določa, da prispevek za energetsko učinkovitost plačujejo vsi odjemalci.

Kljub temu je pripomba smiselno delno upoštevana v prehodni določbi in sicer na način, da se bo prispevek na električno energijo in zemeljski plin v letu 2015 glede na leto 2014 zmanjšal. Električna energije in zemeljski plin sta ključna energenta, ki ju porabljajo energetsko intenzivna podjetja.

Druga pripomba o velikem povečanju prispevka za nekatere energente ni bila upoštevana, ker EZ-1 v 317. členu določa, da je vsaka kWh energije enako obremenjena, ne glede na vrsto energije. Višina prispevka in dodatka po stari uredbi je za različne energente različno visoka. Pri nekaterih energentih je prišlo do povečanja, pri drugih pa do zmanjšanja prispevka. S prehodno določbo je pripomba delno upoštevana na način, da se bo višina prispevka v letih 2015 in 2016 postopoma spreminjala od vrednosti v letu 2014 na podlagi stare uredbe proti novim vrednostim, ki bodo veljale šele od leta 2017 naprej.

9. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:	**DA**/NE
10. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:	**DA**/NE

dr. Peter Gašperšič
MINISTER

PRILOGA (jedro gradiva):

PREDLOG
(EVA 2014-2430-0025)

Na podlagi tretjega odstavka 317., tretjega in četrtega odstavka 318. člena ter drugega odstavka 319. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 17/14) Vlada Republike Slovenije izdaja

U R E D B O

O ZAGOTAVLJANJU PRIHRANKOV ENERGIJE

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen
(vsebina)

(1) Ta uredba določa obdobje in višino prihrankov energije, način izračuna prihrankov energije, porazdelitev prihrankov energije po posameznih letih določenega obdobja, način in roke za izpolnjevanje obveznosti doseganja prihrankov energije ter vrste energetskih storitev in ukrepov za doseganje prihrankov energije.

(2) Uredba določa tudi višino prispevka na rabo energije za povečanje energetske učinkovitosti za izvajanje programa Eko sklada, Slovenskega okoljskega javnega sklada (v nadaljnjem besedilu: Eko sklad).

2. člen
(pomen izrazov)

(1) Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo naslednji pomen:
- prihranek energije je količina prihranjene energije pri končnih odjemalcih, določena z merjenjem oziroma oceno porabe pred in po izvedbi ene ali več energetskih storitev ali ukrepov za izboljšanje energetske učinkovitosti;
- program za izboljšanje energetske učinkovitosti je program spodbujanja energetske učinkovitosti in rabe obnovljivih virov energije pri končnih odjemalcih.

(2) Izrazi, ki niso opredeljeni s to uredbo, imajo enak pomen, kot so določeni v Energetskem zakonu.

II. PRIHRANKI ENERGIJE PRI KONČNIH ODJEMALCIH

3. člen
(zavezanci)

(1) Dobavitelji električne energije, toplote, plina ter tekočih in trdnih goriv končnim odjemalcem so zavezanci za doseganje prihrankov energije pri končnih odjemalcih (v nadaljnjem besedilu: zavezanci).

(2) Prihranki energije se dosežejo z izvajanjem energetskih storitev in ukrepov za povečanje energetske učinkovitosti pri končnih odjemalcih.

4. člen
(obdobje in višina prihrankov energije)

(1) Zavezanec mora v tekočem koledarskem letu dosegati prihranke v višini 0,75 % prodane energije v preteklem letu.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek mora zavezanec, ki dobavlja tekoča goriva, v tekočem koledarskem letu dosegati prihranke v višini 0,25 % prodanega motornega bencina in dizelskega goriva v preteklem letu.

(3) Če zavezanec v posameznem koledarskem letu doseže večje prihranke energije, kot so določeni v prvem in prejšnjem odstavku tega člena, presežek doseženih prihrankov energije upošteva za izpolnjevanje obveznosti v naslednjih treh letih.

5. člen
(vrste energetskih storitev in ukrepov)

(1) Ukrepi učinkovite rabe in večje rabe obnovljivih virov energije pri proizvodnji toplote v javnem in storitvenem sektorju ter industriji so:
- celovita obnova stavb;
- obnova posameznih elementov ali celotnega zunanjega ovoja stavb;
- vgradnja sprejemnikov sončne energije, toplotnih črpalk in drugih naprav za proizvodnjo toplote iz obnovljivih virov energije;
- vgradnja energetsko učinkovitih sistemov razsvetljave v stavbah;
- energetsko učinkovita zunanja razsvetljava;
- energetsko učinkoviti gospodinjski aparati;
- vgradnja energetsko učinkovitih elektromotorjev;
- vgradnja frekvenčnih pretvornikov;
- povečanje učinkovitosti sistemov za pripravo komprimiranega zraka;
- vgradnja naprav za učinkovito soproizvodnjo;
- zamenjava električnih peči z novimi kotli na lesno biomaso;
- zamenjava električnih peči z novimi kotli na plin;
- zamenjava kotlov na vse vrste goriv z novimi kotli z visokim izkoristkom na lesno biomaso;
- zamenjava kotlov na vse vrste goriv z novimi kotli z visokim izkoristkom na plin;
- vgradnja sistemov za izkoriščanje odpadne toplote;
- namestitev opreme za izvajanje obratovalnega monitoringa in upravljanja z energijo pri odjemalcih;
- vgradnja naprednih merilnih sistemov;
- uvedba sistema upravljanja z energijo;
- optimizacija tehnoloških procesov, ki temelji na izvedenem energetskem pregledu.

(2) Ukrepi učinkovite rabe energije v eno-, dvo- in večstanovanjskih stavbah so:
- vgradnja sprejemnikov sončne energije;
- vgradnja toplotnih črpalk;
- posodobitev sistemov za skupno ogrevanje v večstanovanjskih stavbah, vključno s toplotnimi postajami, ki vključuje vgradnjo termostatskih ventilov in hidravlično uravnoteženje ogrevalnega sistema;

- optimizacija delovanja sistema ogrevanja v večstanovanjskih stavbah;
- vgradnja naprav za učinkovito soproizvodnjo;
- zamenjava električnih peči z novimi kotli z visokim izkoristkom na plin;
- zamenjava električnih peči z novimi kotli z visokim izkoristkom na biomaso;
- zamenjava kotlov na vse vrste goriv z novimi kotli z visokim izkoristkom na plin;
- zamenjava kotlov na vse vrste goriv z novimi kotli z visokim izkoristkom na biomaso;
- vgradnja energetsko učinkovitih sistemov razsvetljave;
- energetsko učinkoviti gospodinjski aparati;
- vgradnja naprednih merilnih sistemov;
- uvedba naprednih načinov merjenja in obračunavanja energije.

(3) Ukrepi učinkovite rabe energije v prometu so:
- nakup električnih vozil;
- nakup energetsko učinkovitih pnevmatik;
- drugi ukrepi za povečanje energetske učinkovitosti v prometu.

(4) Ukrepi za povečanje učinkovitosti sistemov daljinskega ogrevanja so predvsem:
- celovita prenova toplotne postaje;
- zmanjšanje izgub sistemov za razvod toplote;
- priklop stavb na učinkovit sistem daljinskega ogrevanja.

6. člen
(izjeme v drugih sektorjih)

(1) Ne glede na določbe prejšnjega člena se prihranek primarne energije, dosežen v sektorjih pretvorbe, distribucije in prenosa energije, vključno z infrastrukturo za učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje, upošteva pri prihranku energije.

(2) Zavezanci lahko prihranke energije dosegajo s:
- celovito prenovo toplotne postaje, ne glede na lastništvo toplotne postaje in ne glede na lokacijo števcev za toploto;
- ukrepi za povečanje učinkovitosti sistema za distribucijo toplote;
- vgradnjo naprav za proizvodnjo toplote za daljinsko ogrevanje, tako da sistemi daljinskega ogrevanja dosegajo kriterije za energetsko učinkovite sisteme daljinskega ogrevanja, ki jih določa Energetski zakon.

7. člen
(način doseganja prihrankov energije)

(1) Zavezanci lahko prihranke energije dosežejo z investiranjem v ukrepe za povečanje energetske učinkovitosti, dodeljevanjem spodbud, izvajanjem energetskih storitev, pogodbenim zagotavljanjem prihrankov energije ali na drug način.

(2) Način, s katerim zavezanci dosegajo prihranke energije pri končnih odjemalcih, mora izkazovati, da je posredovanje zavezanca prispevalo k realizaciji doseženih prihrankov.

8. člen
(izračun prihrankov energije)

(1) Zavezanci v poročilu, ki ga za posamezno leto pošljejo Agenciji za energijo, izkažejo skupne prihranke energije, ki so jih dosegli z ukrepi pri končnih odjemalcih.

(2) Skupni prihranki energije se izračunajo kot vsota vseh prihrankov energije doseženih s posameznimi ukrepi, ki so določeni na podlagi metod iz predpisa, ki določa metode za določanje prihrankov energije. Pri izračunu se upoštevajo prihranki, ki izhajajo iz izvedenih ukrepov, katerih učinki bodo trajali najmanj do leta 2020.

(3) Za ukrepe, za katere način izračuna prihrankov energije ni določen v predpisu iz prejšnjega odstavka, se prihranki energije izračunajo na podlagi izvedenega energetskega pregleda.

9. člen
(nakazilo finančnih sredstev Eko skladu)

(1) Zavezanci, ki obveznost zagotavljanja prihrankov energije delno ali v celoti izpolnijo z nakazilom finančnih sredstev Eko skladu, morajo obvestiti Eko sklad najpozneje do 1. oktobra za naslednje leto.

(2) Eko sklad objavi specifični strošek doseganja prihrankov energije za preteklo leto do 1. aprila tekočega leta.

(3) Podrobnejši postopek poročanja in nakazovanja sredstev določi Eko sklad in ga objavi na svoji spletni strani.

III. PRISPEVEK ZA ENERGETSKO UČINKOVITOST

10. člen
(višina prispevka za energetsko učinkovitost)

Višina prispevka za energetsko učinkovitost, ki ga plačuje končni odjemalec električne energije, zemeljskega plina in toplote iz omrežja ter končni odjemalec trdnih, tekočih in plinastih goriv, je 0,08 centa na kilovatno uro. Višina prispevka, preračunana na prodajno enoto za posamezno vrsto energije, je določena v spodnji tabeli:

	višina prispevka	enota
električna energija	0,080	€c/kWh
zemeljski plin	0,757	€c/Sm^3
daljinska toplota	0,080	€c/kWh
UNP	1,023	€c/kg
motorni bencin	0,736	€c/l
dizelsko gorivo	0,800	€c/l
ekstra lahko kurilno olje	0,800	€c/l
kurilno olje	0,882	€c/kg
lesna biomasa	0,080	€c/kWh
premog in koks	0,080	€c/kWh

11. člen
(sredstva za izvajanje programa Eko sklada)

(1) Operaterji in dobavitelji zaračunavajo prispevek končnim odjemalcem na računih za električno energijo, toploto iz distribucijskega omrežja, zemeljski plin ter druga plinasta, tekoča in trdna goriva.

(2) Operaterji in dobavitelji morajo na podlagi obračunov končnim odjemalcem mesečno poročati o obračunanih količinah in zbranih sredstvih ter jih mesečno nakazovati Eko skladu.

(3) Eko sklad zbrana sredstva do izplačila prikazuje na kratkoročno odloženih prihodkih.

(4) Podrobnejši postopek poročanja in nakazovanja sredstev za izvajanje programa za izboljšanje energetske učinkovitosti določi Eko sklad in ga objavi na svoji spletni strani.

IV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

12. člen
(prehodno obdobje doseganja prihrankov)

Ne glede na določbo prvega odstavka 4. člena morajo zavezanci:
- v letu 2015 dosegati prihranke v višini 0,25 % prodane energije v letu 2014;
- v letu 2016 in 2017 dosegati prihranke v višini 0,50 % prodane energije v preteklem koledarskem letu.

13. člen
(višina prispevka za energetsko učinkovitost v letih 2015 in 2016)

Ne glede na določbe 10. člena je višina prispevka za energetsko učinkovitost v letih 2015 in 2016 preračunana na prodajno enoto za posamezno vrsto energije, določena v spodnji tabeli:

	2015	2016	
	višina prispevka	višina prispevka	enota
električna energija	0,030	0,060	€c/kWh
zemeljski plin	0,300	0,600	€c/Sm^3
daljinska toplota	0,050	0,065	€c/kWh
UNP	1,600	1,023	€c/kg
neosvinčen motorni bencin	0,600	0,700	€c/l
dizelsko gorivo	0,400	0,600	€c/l
ekstra lahko kurilno olje	6,500	3,000	€c/l
kurilno olje	6,500	3,000	€c/kg

14. člen
(začetek zbiranja prispevka za naftne derivate)

Zavezanci, ki so dobavitelji naftnih derivatov, katerih cene se oblikujejo na podlagi predpisa o oblikovanju cen naftnih derivatov, začnejo zbirati prispevek iz 10. člena ob prvi spremembi cene naftnih derivatov po uveljavitvi te uredbe v skladu s predpisom o oblikovanju cen naftnih derivatov.

15. člen
(sredstva, zbrana na podlagi dosedanjih predpisov)

(1) Zavezanci, določeni v Uredbi o zagotavljanju prihrankov energije pri končnih odjemalcih (Uradni list RS, št. 114/09 in 75/11), izvedejo programe za leto 2014, ki jih je potrdil Eko sklad.

(2) Zavezanci iz prejšnjega odstavka in center za podpore morajo sredstva, zbrana iz plačila prispevka in dodatka za povečanje energetske učinkovitosti za leto 2014, razen sredstev za izvedbo programa iz prejšnjega odstavka, nakazati Eko skladu.

16. člen
(prenehanje uporabe)

Z dnem uveljavitve te uredbe se preneha uporabljati Uredba o zagotavljanju prihrankov energije pri končnih odjemalcih (Uradni list RS, št. 114/09 in 75/11).

17. člen
(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati 1. januarja 2015.

Št. 007-213/2014-8
Ljubljana, dne 24. decembra 2014
EVA 2014-2430-0025

Vlada Republike Slovenije
dr. Miro Cerar
predsednik

OBRAZLOŽITEV

I. UVOD

1. Pravna podlaga (besedilo, vsebina zakonske določbe, ki je podlaga za izdajo uredbe):

Tretji odstavek 317. člena, tretji in četrti odstavek 318. člena ter drugi odstavek 319. člena Energetskega zakona (v nadaljnjem besedilu: EZ-1) (Uradni list RS, št. 17/14).

2. Rok za izdajo uredbe, določen z zakonom:

553. člen Energetskega zakona določa, da mora Vlada sprejeti uredbe na podlagi EZ-1 v roku 12 mesecev od uveljavitve zakona.

3. Splošna obrazložitev predloga uredbe, če je potrebna:

Določbe 7. člena Direktive 2012/27/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o energetski učinkovitosti, spremembi direktiv 2009/125/ES in 2010/30/EU ter razveljavitvi direktiv 2004/8/ES in 2006/32/ES (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2012/27/EU) določajo, da mora vsaka država članica določiti sistem obveznosti energetske učinkovitosti, s katerim zagotovi, da distributerji energije oziroma podjetja za maloprodajo energije, ki delujejo na ozemlju posamezne države članice, do 31. decembra 2020 dosežejo cilj skupnega prihranka končne energije. Ciljni prihranek energije so letni prihranki energije v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2020 in sicer v višini 1,5 % letne količine prodane energije končnim odjemalcem s strani vseh distributerjev energije ali vseh podjetij za maloprodajo energije glede na povprečje v zadnjih treh letih pred 1. januarjem 2013.

Direktiva določa tudi pogoje, pod katerimi se ciljni prihranek energije lahko zmanjša, pri čemer je skupno zmanjšanje lahko največ za 25 %, in sicer iz naslednjih razlogov:

- pri izračunu, se lahko uporabi vrednost 1 % v letih 2014 in 2015, 1,25 % v letih 2016 in 2017 ter 1,5 % v letih 2018, 2019 in 2020;
- iz izračuna se lahko izključi vso ali del količine prodane energije, ki se uporablja v industrijskih dejavnostih, navedenih v Prilogi I k Direktivi 2003/87/ES;
- lahko se dovoli, da se upošteva prihranek energije, dosežen v sektorjih pretvorbe, distribucije in prenosa energije, vključno z infrastrukturami za učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje;
- lahko se upošteva prihranek energije, ki izhaja iz posameznih ukrepov, ki se po novem izvajajo od 31. decembra 2008 in so še vedno učinkoviti leta 2020 ter jih je mogoče meriti in preverjati.

V 20. členu Direktive 2012/27/EU je določeno, da države članice lahko ustanovijo nacionalni sklad za energetsko učinkovitost, katerega namen je spodbujati izboljšanje energetske učinkovitosti. Nadalje je na podlagi določb tega člena direktive omogočeno, da se obveznosti določene v 7. členu Direktive 2012/27/EU, izpolnijo tako, da zavezanci v nacionalni sklad za energetsko učinkovitost letno prispevajo znesek, ki je potreben za izpolnitev teh obveznosti.

Prenos Direktive 20122/27/EU v slovenski pravni red je na nivoju temeljnih določb direktive izveden z Energetskim zakonom (Uradni list RS, št. 17/14). V Energetskem zakonu so dane

podlage za celovit in podroben prenos s podzakonskimi akti. EZ-1 med drugim daje tudi podlago za prenos 7. in 20 člena Direktive 2012/27/EU v slovenski pravni red.

Energetski zakon v 318. in 319. členu določa, da morajo vsi dobavitelji energije končnim odjemalcem (v nadaljevanju: zavezanci) zagotavljati prihranke energije pri končnih odjemalcih. Dana je podlaga za sprejem uredbe vlade, ki bo določila višino prihrankov za posamezne zavezance. Določeno je tudi, da se obveznost delno lahko izpolni z ukrepi, ki ne zmanjšajo končne porabe energije, ugodno pa vplivajo na primarno porabo energije, ker povečujejo izkoristek v sektorjih pretvorbe in transporta energije. Nadalje je dopuščena izjema za način izpolnjevanja obveznosti doseganja prihrankov energije pri končnih odjemalcih in sicer z vplačilom v nacionalni sklad za energetsko učinkovitost, to je Eko sklad. Ta izjema je dopuščena v 20. členu Direktive 2012/27/EU. Določen je tudi način, po katerem se določi višina vplačila: to je zmnožek prihrankov, ki jih mora zavezanec doseči in specifičnih stroškov doseganja prihrankov, po katerih bo te prihranke namesto zavezanca dosegel Eko sklad, tako da bodo prihranki na nacionalnem nivoju doseženi. Na ta način bo doseženega polovica prihranka, ki ga določa Direktiva 2012/27/EU.

Nova shema se od sedaj veljavne razlikuje v tem, da po novem način financiranja ukrepov ni določen. To pomeni, da se strošek izvajana sheme prenaša na sama podjetja, ki prodajajo energijo, po drugi strani pa imajo ta podjetja več fleksibilnosti pri samem načinu izvedbe in financiranju ukrepov za povečanje energetske učinkovitosti.

Druga polovica prihranka bo dosežena z izvajanjem ukrepov Eko sklada, za kar je pravna podlaga dana v 314. in 317. členu EZ-1. V drugem odstavku 314. člena je določeno, da Eko sklad na nacionalni ravni pripravlja in izvaja program za izboljšanje energetske učinkovitosti. V 317. členu je določen način financiranja tega programa.

Sredstva se zagotavljajo s plačilom prispevka k ceni električne energije, toplote in goriv za povečanje energetske učinkovitosti, ki so ga dolžni plačevati vsi končni odjemalci dobavitelju energije oziroma goriv. Končni odjemalci sredstva v obliki prispevka k ceni energije oziroma goriv plačujejo operaterju, kjer ta obstaja, pri drugih energentih pa dobavitelju energije oziroma goriv, le ta pa jih nakazuje Eko skladu.

Višina prispevka je določena tako, da je vsaka kilovatna ure energije, ne glede na to v kakšni obliki je, enakomerno obremenjena. Skupna zbrana sredstva na letnem nivoju morajo zadoščati za izvajanje programa Eko sklada. Ta sredstva vključujejo del sredstev, ki so prihodek Eko sklada in so namenjena pokritju stroškov izvajanja programa (plače, materialni stroški).

Prispevek načelom plačujejo končni odjemalci energije. V primeru, ko je količina goriva ali energije, ki jo proda posamezni dobavitelj zelo majhna, je smiselno, da se prispevek obračuna že prej. Določene vrste energije oziroma goriv se, predno so dobavljene končnim odjemalcem, večkrat prodajo. Tak primer predstavlja prodaja plina v jeklenkah na različnih prodajnih mestih. V tem primeru je smiselno, da se prispevek obračuna že v polnilnici jeklenk.

V 317. členu je tudi določeno, da Eko sklad v okviru poročila o izvedenem programu objavi tudi specifične stroške doseganja prihrankov. To so skupni stroški vseh ukrepov (spodbuda Eko sklada, brez stroškov izvajanja programa), ki jih je v okviru svojega programa za povečanje energetske učinkovitosti izvajal Eko sklad, deljeni s skupnimi prihranki doseženimi z izvedbo programa. Specifični stroški doseganja prihrankov pomenijo »ceno« doseganja ene kilovatne ure prihrankov. Pri tem se upošteva le sredstva Eko sklada, ne pa tudi lastnih sredstev investitorjev.

II. VSEBINSKA OBRAZLOŽITEV PREDLAGANIH REŠITEV

V tretjem odstavku 318. člena EZ-1 je določeno, da vlada z uredbo določi:
- obdobje in višino prihrankov končne energije, ki jih zavezanci morajo doseči v tem obdobju;
- način izračuna višine prihrankov;
- porazdelitev prihrankov po posameznih letih določenega obdobja in;
- način in roke za izpolnjevanje obveznosti zavezancev v primeru uporabe izjeme z vplačilom sredstev Eko skladu.

Izhodišče za izračun prihrankov, ki jih morajo doseči zavezanci je letno povprečje končne porabe energije v RS, od katere je odšteta neenergetska raba in poraba energije v prometu, v obdobju 2010 do 2012. Končna poraba energije v RS v letih 2010, 2011 in 2012 je prikazana v tabeli 1.

Tabela 1: Končna poraba energije v RS v letih 2010, 2011 in 2012

	2010	**2011**	**2012**
končna poraba (GWh)	58.127	58.210	57.207
neenergetska raba (GWh)	1.213	510	510
poraba v prometu (GWh)	21.091	22.669	22.929
končna poraba brez neenergetske rabe in prometa (GWh)	35.823	35.031	33.768
povprečje 2010 - 2012 (GWh)		**34.874**	

Vir: Statistični urad Republike Slovenije, http://pxweb.stat.si/pxweb/Database/Okolje/Okolje.asp

Izhodišče za izračun obveznosti po 7. členu Direktive 2012/27/EU tako znaša 34.874 GWh.

Obveznost doseganja skupnega prihranka končne energije v višini 1,5 % novih letnih prihrankov vrednosti v obdobju 2010 do 2012 pomeni, da bi bilo v Sloveniji potrebno vsako leto v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2020 doseči 523 GWh novih prihrankov. Vsi ukrepi, s katerimi bodo doseženi ti prihranki, morajo trajati vsaj do 2020, tako da bi kumulativni prihranki v obdobju 2014 do 2020 znašali 14.647 GWh.

Ob upoštevanju izjem iz drugega odstavka 7. člena Direktive 2012/27/EU in ob upoštevanju omejitve iz tretjega odstavka citiranega člena, uredba določa, da bo v Sloveniji ta cilj zmanjšan za 25 % in sicer z uporabo določb prve in tretje alineje 2. odstavka 7. člena Direktive 2012/27/EU, to je z uporabo nižjih vrednosti v prvih petih letih in z izvajanjem ukrepov v sektorjih pretvorbe, distribucije in prenosa energije, vključno z infrastrukturami za učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje. Uredba dopušča ukrepe za izboljšave na sistemih za daljinsko ogrevanje, vključno z izboljšavami v toplotnih postajah, ne glede na lastništvo toplotnih postaj.

Ciljna obveznost prihrankov energije, doseženih v posameznih letih, bo tako postopno naraščala od 1 % v letu 2014 do 1,5 % v letu 2020:
- 1 % v letih 2014 in 2015,
- 1,25 % v letih 2016 in 2017 in
- 1,5 % v letih 2018 do 2020.

V tabeli 2 so prikazani doseženi prihranki energije v posameznih letih ob upoštevanju teh izjem.

Tabela 2: Prihranki energije po letih od 2014 do 2020

GWh	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	skupaj
	349	349	349	349	349	349	349	
		349	349	349	349	349	349	
			436	436	436	436	436	
				436	436	436	436	
					523	523	523	
						523	523	
							523	
skupaj	**349**	**697**	**1.133**	**1.569**	**2.092**	**2.616**	**3.139**	**11.596**

Skupni prihranki v letu 2020 morajo biti najmanj 3.319 GWh, kumulativni prihranki v obdobju 2014 do 2020 pa 11.596 GWh.

Skupni cilj v višini 1,5 % letno oziroma 1 % v letih 2014 in 2015 ter 1,25 % v letih od 2016 do 2018, je med dobavitelje energije in Eko sklad razdeljen in sicer tako, da je polovica 1,5 % cilja dodeljena Eko skladu, pri čemer ciljna vrednost prihrankov, ki jih bo moral izvesti Eko sklad, Slovenski okoljski javni sklad (v nadaljevanju Eko sklad) v začetnih letih ne bo zmanjšana.

Program Eko sklada

Za doseganje nacionalnega cilja na področju energetske učinkovitosti mora Eko sklad doseči polovico cilja iz 7. člena direktive 2012/27/EU.

Tako cilj Eko sklada v posameznih letih v obdobju 2014 – 2020 znaša 0,75 % letno, kar glede na povprečno porabo v obdobju 2010 do 2012 znaša 262 GWh letno. Tako bodo prihranki, ki jih bo z ukrepi, izvedenimi v celotnem obdobju 2014 do 2020, zagotovil Eko sklad, v letu 2020 znašali 1.831 GWh, kumulativni prihranki v celotnem obdobju pa 7.336 GWh.

Eko sklad ukrepe spodbuja z dodeljevanjem nepovratnih finančnih spodbud. Tak način zahteva stalno količino potrebnih sredstev, tako da so razpisi odprti celo leto in da ne prihaja do prekinitve razpisov sredi leta. Eko sklad je program spodbujanja z dodeljevanjem nepovratnih spodbud za eno, dvo in večstanovanjske stavbe izvajal že v letih 2010 do vključno 2014. Povprečna cena doseganja prihrankov, izražena kot potrebna javna sredstva za subvencijo investicije glede na prihranek energije dosežen s to subvencijo, je bila v obdobju 2010 do 2013 155 €/MWh. Cena doseganja prihrankov se je z leti zniževala in v letu 2013 je znašala 125 €/MWh. Stopnja subvencije je na ravni okrog 18% tako, da je celotna vrednost investicije približno pet krat višja.

Sredstva za izvajanje programa Eko sklada se zagotavljajo s prispevkom na rabo energije za povečanje energetske učinkovitosti, ki bremeni daljinsko toploto, električno energijo ter trda, tekoča in plinasta goriva. Višina prispevka je določena v Prilogi uredbe. Energetski zakon izrecno določa, da je vsa energija, ne glede na vrsto, enakomerno obremenjena. To pomeni, da je višina prispevka

enaka na energijsko enoto – kilovatno uro – vseh energentov. Višina prispevka je v prilogi izražena v enotah, ki so pri prodaji energentov v praksi v uporabi (npr. na liter pri tekočih gorivih).

Višina prispevka za energetsko učinkovitost znaša 0,08 €c/kWh. Zaradi lažjega izvajanj uredbe je prispevek v uredbi izražen v € centih na enoto, v kateri se energija oziroma energent običajno prodaja. Pri preračunu so uporabljeni naslednji pretvorbeni faktorji, ki so prikazani v tabeli 3.

Tabela 3: Pretvorbeni faktorji za različne energente

Električna energija	1	kWh/kWh
Zemeljski plin	9,466	kWh/Sm3
Daljinska toplota	1	kWh/kWh
UNP	12,792	kWh/kg
Neosvinčen motorni bencin	9,196	kWh/l
Dizelsko gorivo	9,999	kWh/l
Ekstra lahko kurilno olje	9,999	kWh/l
Kurilno olje	11,028	kWh/kg
premog in koks	1	kWh/kWh

Enaki pretvorbeni faktorji so uporabljeni tudi v Uredbi o načinu določanja in obračunavanja prispevkov za zagotavljanje podpor proizvodnji električne energije v soproizvodnji z visokim izkoristkom in iz obnovljivih virov energije. Za zemeljski plin je uporabljena spodnja kurilna vrednost. Enake pretvorben faktorja pri svojih izračunih uporablja tudi SURS.

Direktiva 2012/27/EU ne daje osnove za različno obremenitev energije glede na vrsto energije oziroma energenta. Iz same zasnove 7. člena direktive, ki ureja sistem obvezne energetske učinkovitosti izhaja, da so vse obremenitve, razen izjem, ki so izrecno določene, enakomerne za vso energijo. Na podlagi tega EZ-1 izrecno določa (tretji odstavek 317. člena), da je vsa energije, ne glede na vrsto, enakomerno obremenjena.

Višina prispevka načelom znaša 0,08 €c/kWh; ta vrednost bo v celoti uveljavljena v letu 2017. Višina prispevka, ki je določen v veljavni uredbi za leto 2014 je nižja pri večini energentov, razen pri kurilnem olju, kjer je višja. Dosedanja obremenitev je namreč temeljila še na drugih ciljih, in sicer smo s tem prispevkov vplivali še na zmanjševanje emisij toplogrednih plinov, obremenitve na pogonska goriva pa so bile kompenzirane s trošarinami. Z EZ-1 se je vpeljal dajatev za URE, ki enakomerno bremeni vsak enoto energije, s čimer se zasleduje samo cilj učinkovitejše rabe energije.

Zaradi postopnega prehoda na novo vrednost prispevka je v letih 2015 in 2016 uporabljeno prehodno obdobje. Višina prispevka v prehodnem obdobju je določena tako, da se bo prispevek za posamezni energent z vrednosti določene v veljavni uredbi proti vrednosti za leto 2017 postopoma spreminjal.

Zaradi tega, ker bodo prispevek na električno energijo in zemeljski plin po novi ureditvi plačevala tudi energetsko intenzivna podjetja oziroma zavezanci za trgovanje z emisijami toplogrednih plinov, ki prispevka po veljavni uredbi ne plačujejo, je prispevek na električno energijo in zemeljski plin v letu 2015 nižji kot v letu 2014. Tako bo njihova obremenitev s sredstvi prispevka naraščala postopoma.

Poleg spremenjenih višin prispevka za posamezna leta se struktura prilivov po energentih z leti spreminja tudi zato, ker se bo tudi prodana količina posameznih energentov spremenila[1]. Najbolj opazne razlike bodo pri tekočih gorivih: povečali se bodo prilivi iz naslova pogonskih goriv in zmanjšali pa se bodo prilivi iz naslova kurilnega olja, saj so poleg spremenjenih količin tekočih goriv tudi spremembe višine prispevka tu največje.

Če bi vso energijo, ki bo po napovedih porabe za leto 2014 iz Energetske bilance za leto 2014, porabljena v letu 2014, obremenili z veljavnim prispevkom kot ga določa Uredba o zagotavljanju prihrankov energije pri končnih odjemalcih (Uradni list RS, št. 114/09 in 75/11) bi bilo v letu 2014 zbranih 33,9 mio EUR. Količina dejansko zbranih sredstev bodo manjša, ker zavezanci za trgovanje z emisijami toplogrednih plinov prispevka v letu 2014 ne plačujejo.

Višina prispevka po posameznih letih, za prehodni leti 2015 in 2016 ter za leta od 2017 do vključno 2020 je prikazana v tabeli 4. V tabeli je zaradi preglednosti prikazana tudi višina prispevka za leto 2014, ki je določena v veljavni uredbi.

Tabela 4: Višina prispevka po letih

	stari prispevek	novi prispevek			
	2014	**2015**	**2016**	**2017 do 2020**	
Električna energija	0,050	0,030	0,060	0,080	€c/kWh
Zemeljski plin	0,500	0,300	0,600	0,757	€c/Sm^3
Daljinska toplota	0,050	0,050	0,065	0,080	€c/kWh
UNP	2,100	1,600	1,023	1,023	€c/kg
Neosvinčen motorni bencin	0,400	0,600	0,700	0,736	€c/l
Dizelsko gorivo	0,200	0,400	0,600	0,800	€c/l
Ekstra lahko kurilno olje	6,500	6,500	3,000	0,800	€c/l
Kurilno olje	6,500	6,500	3,000	0,882	€c/kg

Iz prispevka za posamezna leta od 2015 do 2020 in iz ocenjenih količin porabe energije za leta 2015, 2016 in 2017 bi na letnem nivoju zbrali od 33,3 mio EUR v letu 2015 do 37 mio EUR v letu 2017 in naslednjih letih.

Ocenjenih 33,3 mio EUR zbranih v letu 2015 bi namenili za:

- nepovratne spodbude za URE v stavbah 29,0 mio EUR,
- nepovratne spodbude za nakup električnih vozil 0,8 mio EUR,
- nepovratne spodbude za ukrepe URE v prometu 1,0 mio EUR,
- energetsko svetovanje 0,8 mio EUR,
- program informiranja, ozaveščanja in usposabljanja, ki ga izvaja Borzen 0,2 mio EUR ter
- stroške Eko sklada za izvajanje programa 1,5 mio EUR.

V naslednjih letih bi postopoma, v odvisnosti od dejansko zbranih sredstev, postopoma povečevali spodbude za nakup električnih vozil.

Prispevek za energetsko učinkovitost plačuje vsak končni odjemalec elektrike in zemeljskega plina iz omrežja operaterju, vsak končni odjemalec toplote iz omrežja, ter trdih, tekočih in drugih plinastih goriv pa dobavitelju energije. Operaterji in dobavitelji toplote iz omrežja ter trdih, tekočih in drugih plinastih goriv zbrana sredstva nakazujejo Eko skladu. V uredbi je dan nastavek za sprejem sklepa Eko sklada o podrobnejšem postopku za nakazovanje sredstev.

[1] http://www.energetika-portal.si/dokumenti/strateski-razvojni-dokumenti/dolgorocno-nacrtovanje-energetske-politike/

Obveznost dobaviteljev energije

Uredba določa, da drug del cilja izpolnijo zavezanci za doseganje prihrankov (v nadaljnjem besedilu: zavezanci), ki morajo zagotoviti prihranke energije pri končnih odjemalcih. To so vsi dobavitelji elektrike, toplote, plina ter tekočih in trdnih goriv končnim odjemalcem.

Ker se tržni deleži dobaviteljev spreminjajo in ker se na trgu pojavljajo novi akterji, so prihranki, ki jih bodo morali dosegati posamezni zavezanci izraženi kot delež energije, ki so jo prodali v preteklem letu. Pri cilju posameznih zavezancev je upoštevana izjema, **ki jo** dopušča Direktiva 2012/27/EU, ki določa, da so prihranki v začetnih letih lahko manjši.

Prihranki, ki jih morajo dosegati posamezni zavezanci tako znašajo:

- 0,25 % v letih 2014 in 2015,
- 0,50 % v letih 2016 in 2017,
- 0,75 % v letih 2018, 2019 in 2020,
- in pri prodaji motornega bencina in dizelskega goriva v prometu 0,25 % vsako leto.

Z upoštevanjem zmanjšanja prihrankov, ki ga dopušča točka (a) 2. odstavka 7. člena direktive bodo skupni prihranki energije (zavezanci in Eko sklad) pri končnih odjemalcih postopno naraščali od 1 % v letu 2014 do 1,5 % v letu 2020: 1 % v letih 2014 in 2015, 1,25 % v letih 2016 in 2017 in 1,5 % v letih 2018 do 2020.

Na ta način bodo kumulativni prihranki, kot so določeni v 1. odstavku 7. člena zmanjšani za 20,83 %, kar znaša 3.051 GWh.

Izjema, ki jo dopušča točka (c) 2. odstavka 7. člena direktive bo uporabljena na način, da bodo dobavitelji lahko dosegali prihranke energije v sektorju proizvodnje in distribucije toplote. Na ta način bodo prihranki, kot so določeni v 1. odstavku 7. člena zmanjšani za največ 4 % kar predstavlja 586 GWh, tako da skupno zmanjšanje prihrankov, kot ga dopušča 2. odstavek 7. člena skladno s 3. odstavkom 7. člena, ne bo presegalo 25 % prihrankov, kot so določeni v 1. odstavku 7. člena.

Vse države članice EU so uporabile določbe 2. odstavka 7. člena direktive 2012/27/EU za zmanjšanje svojih obveznosti. Pri tem so se za z direktivo dopuščena zmanjšanja odločile zelo različno. Tako je Nemčija uporabila možnosti iz točk b in d (oprostitev ETS sektorja in zgodnji prihranki), Avstrija je uporabila možnosti iz točke d (zgodnji prihranki), Italija pa možnosti iz odstavkov a in d (zmanjšanje cilja v letih od 2014 do 2017 in zgodnji ukrepi).

Za ukrepe, ki jih bodo izvajali zavezanci, ni določen način izvajanja oziroma financiranja (spodbuda, kredit, financiranje s strani tretje stranke...). Ukrepi, ki jih bodo izvajali zavezanci, bodo lahko izvedeni v vseh sektorjih, tudi v prometu in industriji vključeni v sistem trgovanja z emisijskimi kuponi (ETS sektor).

Uredba tudi za te prihranke dovoljuje izjemo in sicer na način, da zavezanci lahko svojo obveznost namesto, da dosežejo prihranke energije pri končnih odjemalcih, izpolnijo z nakazilom finančnih sredstev Eko skladu v znesku, ki je enak zmnožku prihrankov, ki bi jih morali doseči pri končnih odjemalcih in specifičnega stroška doseganja prihrankov energije Eko sklada.

Ocena učinkov

Sprememba višine prispevka URE na posamezen energent bo zvišala skupne prihodke iz tega naslova za okrog 5 mio evrov glede na leto 2014. Do tega povišanja bo prišlo postopoma v letih 2015 do 2017. Te spremembe lahko vplivajo na prihodke iz naslova trošarin na energent v smislu, da se tam, kjer prispevek pomeni povečanje cene, ne more povečevati trošarinske dajatve in obratno; kjer se je prispevek znižal, se lahko poviša trošarina (kot npr. pri ELKO). Z vidika posledic na proračun to lahko pomeni možnost povečanja trošarinskih prihodkov. Ker projekcije rabe energije[2] kažejo na rahlo rast rabe energije, predvsem v gospodarskem sektorju in prometu, to pomeni, da negativnih učinkov na proračunska sredstva iz naslova trošarin, kot posledica sprejetja te Uredbe, ne bo.

V letih 2010 do 2013 se je s sredstvi zbranimi z dodatkom in prispevkom za učinkovito rabo energije zbralo med 20 in 30 mio EUR letno. Preko Eko sklada in velikih distributerjev se je s temi sredstvi spodbudilo investicije v ukrepe za učinkovitejšo rabo energije na letni ravni 100 do 150 mio EUR. Te investicije predstavljajo zaposlitev za okrog 2000 ljudi, še enkrat toliko pa je posrednih zaposlitev, povezanih s proizvodnjo opreme in materialov (stavbno pohištvo, izolacijski material, ipd..). (*Vendramin: Potenciali energetske učinkovitosti. Delovni zvezek 6/2008, UMAR, str. 13*).

Z izvedenimi ukrepi v gospodinjstvih so se stroški gospodinjstev za energijo vsako leto zmanjšali za novih 10-20 mio EUR. Podatki tudi pokažejo, da so vlaganja v učinkovito rabo energije smiselna tudi z nacionalnega vidika, saj je prihranjena energija večinoma cenejša od proizvedene energije: potrebna investicija z upoštevanjem njene življenjske dobe je za 1 MWh prihranka 40-55 EUR, med tem ko so cene energentov za 1 MWh energije med 25 EUR (biomasa-sekanci) do 160 EUR (elektrika).

Cena ukrepov, ki se nanaša na celo življenjsko dobo ukrepa (v povprečju 15-20 let), je pri Eko skladu višja kot pri distributerjih. Eko sklad namreč spodbuja sanacijo stavb v gospodinjstvih, v tem je večji del ukrepov v enostanovanjskih stavbah, kjer so ukrepi dražji; distributerji pa izvajajo energetsko učinkovite ukrepe predvsem v industriji in pa tudi v javnem sektorju (v tem do sedaj predvsem javna razsvetljava). V tabeli 5 so prikazana javna sredstva, ki so potrebna za doseganje prihrankov.

Tabela 5: Cena doseganja prihrankov energije (EUR/MWh) v 2013

	Javna sredstva (URE prispevek)
Eko sklad	125
Distributerji energije	45

Od leta 2015 dalje distributerji ne bodo več dosegali prihrankov energije s pomočjo sredstev zbranih s prispevkom URE, pač pa z njihovimi lastnimi sredstvi, prispevek pa bo namenjen za spodbude Eko sklada. S predlagano Uredbo se bo zagotovilo toliko sredstev, kolikor je potrebnih, da bo Eko sklad spodbudil investicije v ukrepe učinkovite rabe energije v takšnem obsegu, da bomo zagotovili izpolnitev zahtev 7. člena Direktive 2012/27/EU, kar pomeni 262 GWh novih prihrankov energije letno (gl. zgoraj). Tako bo s predlaganim prispevkom na leto zbranih do 38 mio EUR. S temi sredstvi se bo letno spodbudilo 190 mio investicij v energetsko sanacijo stanovanjskega sektorja, kar predstavlja 2.000 neposrednih delovnih mest. Ker pa gre za

[2] http://www.energetika-portal.si/dokumenti/strateski-razvojni-dokumenti/dolgorocno-nacrtovanje-energetske-politike/

investicije z visokim delež domače dodane vrednosti, to po ocenah pomeni približno še enkrat toliko posrednih zaposlitev v proizvodnji opreme in naprav (gradbeni materiali, stavbno pohištvo, režija...). Povpraševanje oz. zmogljivost gospodinjstev za naložbe je veliko, saj je bilo so v zadnjih dveh letih preko Eko sklada porabljenih 25 mio EUR že do sredine leta. V prihodnje je treba tudi omogočiti, da so razpisi odprti nepretrgoma, saj zapiranje razpisov predstavlja veliko motnjo na trgu in dodatne obremenitve pri poslovanju Eko sklada.

V tabeli 6 je predstavljen učinek novega prispevka URE za leto 2015 na maloprodajne cene energentov. Sprememba drobnoprodajnih cen je prikazana le za tiste energente, za katere se v letu 2015 spreminja višina prispevka.

Sprememba cene tekočih goriv je prikazana na način, da je stara cena izračunana kot cena, ki je trenutno veljavna z upoštevanjem vseh dodatkov, prispevkov in davščin. Nova cena je izračunana na enak način, le da je upoštevana višina prispevka za energetsko učinkovitost za leto 2015. Na ta način bi se zaradi uvedbe novega, višjega prispevka za energetsko učinkovitost, cena bencina povišala za 0,17 %, dizla pa za 0,18 %.

Cena utekočinjenega naftnega plina bi se z upoštevanjem novega prispevka znižala za 0,46 %.

Cena kurilnega olja se ne bi spremenila, ker višina prispevka v letu 2015 ostaja enaka.

Primerjava cen za električno energijo in zemeljski plin je prikazana za značilne statistične porabnike tipa DC (letna poraba od 2.500 kWh do manj kot 5.000 kWh) in IC (letna poraba od 500 MWh do manj kot 2.000 MWh) za električno energijo ter D2 (letna poraba od 20 GJ do manj kot 200 GJ oz. 5287 Sm^3) in I3 (letna poraba od 10000 GJ do manj kot 100000 GJ oz. 2643489 Sm^3) za zemeljski plin.

Za navedene porabnike bi se ob upoštevanju novega prispevka za leto 2015 cena znižala, pri električni energijo za 0,15 do 0,24 %, pri zemeljskem plinu pa za 0,36 do 0,44 %.

V okviru javne obravnave je bilo s strani gospodarstva več predlogov, da se podjetja vključena v emisijsko trgovanje izključi iz obveznosti plačevanja prispevka za URE, kot je bilo to do sedaj. To ni mogoče, ker energetski zakon EZ-1 določa, da je obremenjena vsaka enota porabljen energije, brez izjem. To določilo pa je v zakonu zato, ker se tudi obveznost po 7. členu direktive nanaša na vso porabljeno energijo. Direktiva sicer omogoča odpustke v višini 25% cilja, vendar te odpustke uveljavljamo že iz naslova postopnega povečevanja obveznosti dobaviteljev energije ter za prihranke energije v sistemih daljinskega ogrevanja. Ta odločitev je bila sprejeta zato, ker je v Sloveniji trg energetskih storitev relativno slabo razvit, zato je obveznost doseganja obremenitve distributerjev postopna, in v sistemih daljinskega ogrevanja so veliki potenciali za doseganje prihrankov energije. Tudi v industriji so veliki potenciali, še posebej z vidika, da je v Sloveniji delež energetsko intenzivne industrije med največjimi v EU, zato je smiselno, da je industrija vključena v mehanizem, saj prav ti potenciali predstavljajo priložnost tako za distributerje energije z vidika doseganja njihovih obveznosti, kot za industrijo z vidika izboljšanja energetske učinkovitosti, zniževanja stroškov in s tem izboljševanja njihove konkurenčnosti.

Tabela 6: Učinek novega *prispevka na maloprodajne cene energentov*

Vrsta energenta	Enota	Prodajna cena brez dajatev	Taksa CO_2	trošarina	stari prispevek URE	novi prispevek URE	prispevek za OVE	stara maloprodajna cena	nova maloprodajna cena	sprememba cene
Motorni bencin 95[1]	**EUR/l**	0,55072	0,03456	0,55339	0,00400	**0,00600**	0,00733	1,403	1,405	100,17
Motorni bencin 98[1]	**EUR/l**	0,57613	0,03456	0,55339	0,00400	**0,00600**	0,00733	1,434	1,436	100,17
Dizelsko gorivo[1]	**EUR/l**	0,59402	0,03744	0,45037	0,00200	**0,00400**	0,00797	1,332	1,334	100,18
UNP - Avtoplin[2]	**EUR/l**	0,51545	0,00000	0,07277	0,01199	**0,0091**	0,01454	0,750	0,7465	99,54
Električna energija		**energija**	**uporaba omrežja**	**dajatve brez dodatka za URE**[5]			**trošarina**			
Gospodinjski odjem DC[3]	**EUR/MWh**	58,43	56,77	15,290	0,500	**0,300**	3,05	163,53	163,28	99,85
Industrijski odjem IC[4]	**EUR/MWh**	52,97	19,03	7,71	0,500	**0,300**	3,05	101,58	101,33	99,76
Zemeljski plin		**plin**	**uporaba omrežja**	**dajatve brez dodatka za URE**[8]			**trošarina**			
Gospodinjski odjem D2[6]	**EUR/Sm^3**	0,3523	0,1572	0,0285	0,0050	**0,0030**	0,0184	0,6849	0,6825	99,64
Industrijski odjem I3[7]	**EUR/Sm^4**	0,3155	0,0861	0,0285	0,0050	**0,0030**	0,0184	0,5533	0,5508	99,56

1 cene za obdobje 25.11.2014 do 8.12.2014

2 veljavnost od 22.09.2014

3 DC - letna poraba od 2.500 kWh do manj kot 5.000 kWh, cene za 2. kvartal 2014

4 IC - letna poraba od 500 MWh do manj kot 2.000 MWh, cene za 2. kvartal 2014

5 dajatve vključujejo: dodatka k omrežnini (Agencija in Borzen), prispevek OVE+SPTE

6 D2 - letna poraba od 20 GJ do manj kot 200 GJ oz. 5287 Sm3 (GVC), cene za 2. kvartal 2014

7 I3 - letna poraba od 10000 GJ do manj kot 100000 GJ oz. 2643489 Sm3 (GVC), cene za 2. kvartal 2014

8 dajatve vključujejo: prispevek OVE+SPTE in takso CO2

V okviru javne obravnave je bilo s strani gospodarstva več predlogov, da se podjetja vključena v emisijsko trgovanje izključi iz obveznosti plačevanja prispevka za URE, kot je bilo to do sedaj. To ni mogoče, ker energetski zakon EZ-1 določa, da je obremenjena vsaka enota porabljen energije, brez izjem. To določilo pa je v zakonu zato, ker se tudi obveznost po 7. členu direktive nanaša na vso porabljeno energijo. Direktiva sicer omogoča odpustke v višini 25% cilja, vendar te odpustke uveljavljamo že iz naslova postopnega povečevanja obveznosti dobaviteljev energije ter za prihranke energije v sistemih daljinskega ogrevanja. Ta odločitev je bila sprejeta zato, ker je v Sloveniji trg energetskih storitev relativno slabo razvit, zato je obveznost doseganja obremenitve distributerjev postopna, in v sistemih daljinskega ogrevanja so veliki potenciali za doseganje prihrankov energije. Tudi v industriji so veliki potenciali, še posebej z vidika, da je v Sloveniji delež energetsko intenzivne industrije med največjimi v EU, zato je smiselno, da je industrija vključena v mehanizem, saj prav ti potenciali predstavljajo priložnost tako za distributerje energije z vidika doseganja njihovih obveznosti, kot za industrijo z vidika izboljšanja energetske učinkovitosti, zniževanja stroškov in s tem izboljševanja njihove konkurenčnosti.

Predlagani mehanizmi tako za industrijo niso pristranski, saj dobavitelji energije ukrepe učinkovite rabe energije izvajajo predvsem v gospodarskem sektorju (v letu 2013 v višini 78%; v gospodarstvo je bilo vloženih 2,7 mio EUR za spodbude v učinkovito rabo energije). Namreč podatki kažejo, da so v gospodarstvu specifični stroški teh ukrepov (EUR/MWh) med najnižjimi (med temi še posebej energetski pregledi in monitoring ter upravljanje z energijo).

Glede industrije vključene v emisijsko trgovanje ETS, ki porabi približno 15% vse energije porabljene v državi, bo po grobih ocenah obremenitev na letni ravni za vsa ta podjetja v višini okrog 5 mio EUR. Izjeme oz. izvzetje ETS sektorja iz plačevanja prispevka ni možno, ker so obveznosti po direktivi določene na vso rabo energije in zato tudi Energetski zakon tega ne dopušča. Da pa bi olajšali to obremenitev, je v prehodni določbi določeno, da se bo prispevek na električno energijo in zemeljski plin v letu 2015 glede na leto 2014 zmanjšal.

Uredba predvideva postopno povečevanje prispevka na električno energijo in zemeljski plin kot energenta, ki se največ uporabljata v energetsko intenzivnih panogah. Tako bo obremenitev industrije v 2015 glede na leto 2017 manjša za 62,5 %, v letu 2016 pa za 25 % glede na leto 2017.

Poleg tega bo strošek zaradi prispevka URE podjetjem lahko v celoti povrnjen, saj bodo dobavitelji energije ob upoštevanju njihovega specifičnega stroška doseganja prihrankov energije in glede na njihove obveznosti v letu 2015 izvedli spodbude v investicije za učinkovito rabo energije v višini 6 mio EUR, v letih 2016 in 2017 v višini 9 mio EUR in potem preko 13 mio EUR. Industrija pa bo nedvomno eden ključnih prejemnikov teh spodbud. S temi ukrepi bo dosežena učinkovitejša raba energije v podjetjih, kar bo na dolgi rok prineslo prihranke energije in pomembno prispevalo k konkurenčnosti industrije. Spodbude preko distributerjev tudi ne bodo predstavljale državne pomoči, tako da je to za industrijo dodatna olajšava oz. je ne omejuje pri koriščenju drugih mehanizmov spodbud. Za razbremenitev energetsko intenzivne industrije pa v prihodnje dodatno načrtujemo uvedbo prostovoljnih sporazumov, kar je zapisano tudi med ukrepi v okviru Akcijskega načrta za energetsko učinkovitost 2020, ki je trenutno v medresorskem usklajevanju.

Slovenija je za izpolnitev obveznosti po 7. členu Direktive 2012/27/EU izhajala tako, da smo upoštevali vse možne olajšave, ki so dopustne. Tako je iz cilja za izpolnitev te obveznosti izvezeta poraba energije v prometu. Na ta način je skladno z določbo drugega odstavka 7. člena direktive 2012/27/EU zmanjšana obveznost na državnem nivoju. Zmanjšanje cilja pa ne pomeni, da so

tekoča goriva oziroma dobavitelji tekočih goriv izvzeti iz obveznosti doseganja prihranka energije pri končnih odjemalcih, ampak daje cilj za vse zavezance manjši.

Ker pa bo raba energije v prometu še nadalje naraščala, po projekcijah za 13 % do leta 2020 (glede na 2012), to pomeni, da bo v tem sektorju izboljšanje energetske učinkovitosti manjše (okrog 11 %), kar pomeni, da bo za doseganje cilja 20-odstotnega izboljšanja energetske učinkovitosti potrebno v drugih sektorjih doseči še več prihrankov energije. Da bi zmanjšali ta učinek nesorazmernega bremena drugih sektorjev na račun prometa, je uvedena obveznost doseganja prihrankov energije tudi dobaviteljem motornih goriv, ki pa je za vse obdobje na ravni 0,25 % prodane energije. To pomeni, da bodo distributerji motornih goriv morali vsako leto doseči 55 GWh prihrankov energije, kar bi ob predpostavki relativno dragih ukrepov (spodbuda 100 EUR/MWh) za njih pomenilo največ 5,5 mio EUR stroškov letno. Ti ukrepi se bodo lahko izvajali kot pri drugih zavezancih tudi v industriji in gospodarstvu, v tem tudi v samem prometnem sektorju, tako da so to priložnosti za ukrep učinkovite rabe energije v transportnih podjetjih (učinkovitejše pnevmatike, energetski pregledi, električni avtomobili ipd..), kot v industriji.

Za vzpostavitev obveznosti tudi na prodajo motornih goriv sta poleg zgoraj omenjenega razloga zaradi naraščanja energije v prometu in posledično delitve bremen, še dva razloga, in sicer:

- projekcije dolgoročnih energetskih bilanc kažejo, da je do leta 2020 potrebno doseči večje izboljšanje energetske učinkovitosti kot je zastavljeni cilj za leto 2020, in sicer 23% namesto obveznih 20%. Razlog za to pa je zahteven cilj na področju obnovljivih virov energije, in sicer bomo brez tega zmanjšanja porabe energije težko dosegli delež 25% OVE v rabi energije.
- Drugi razlog pa je, da so same napovedi oz. projekcije rabe energije izpostavljene velikim tveganjem predvsem na strani prometa. Ob tem, da ta sektor predstavlja kar 40 % delež rabe energije, na rabo energije v prometu veliki meri vpliva tovorni in tranzitni promet, ki pa sta odvisna od gospodarske aktivnosti doma in v tujini ter trošarinske politike. Učinek gospodarske aktivnosti je upoštevan tako, da projekcije energetskih bilanc vključujejo učinke gospodarske krize in predvidevajo postopno okrevanje, učinek trošarinske politike pa je težko oceniti, saj ni niti analize ocene tranzitnega prometa niti sprejetih usmeritev ali strategije trošarinske politike na tem področju.

Tako (zaradi velikega deleža prometa, naraščanja energije v tem sektorju, specifike Slovenije v tem segmentu zaradi tranzita, ter same trošarinske politike, ki ima velik vpliv na prodajo tekočih goriv za promet v Sloveniji) obstaja tveganje, da brez vzpostavitve obveznosti doseganja prihrankov energije na prodajo motornih goriv ne bomo dosegli cilja izboljšanja energetske učinkovitosti. Ob tem velja izpostaviti, da se količina »porabljenega« goriva v prometu ne računa glede na dejansko porabo, ampak glede na količine goriva, ki so prodane na bencinskih servisih v Republiki Sloveniji.

Primerjava ocenjenih zbranih sredstev po stari in novi uredbi je prikazana v tabeli 7.

Primerjava temelji na količini porabljene energije, ki je za leto 2014 ocenjena v Energetski bilanci za leto 2014 (sprejela Vlada RS septembra 2014).

Tabela 7: Primerjava ocenjenih zbranih sredstev za leta 2014 do 2017

Končna poraba	**2014**	**2014**	prodajna	**stari prispevek**		zbrano **2014** (ocena)
	GWh		enota	višina	enota	**EUR**
Električna energija	12.579	12.579.444.455	kWh	0,050	€c/kWh	6.289.722
Zemeljski plin	6.084	642.709.581	Sm3	0,500	€c/Sm^3	3.213.548
Daljinska toplota	2.000	1.999.722.224	kWh	0,050	€c/kWh	999.861
UNP	963	75.242.339	kg	2,100	€c/kg	1.580.089
Neosvinčen motorni bencin	5.926	644.362.284	l	0,400	€c/l	2.577.449
Dizelsko gorivo	16.101	1.610.216.579	l	0,200	€c/l	3.220.433
Ekstra lahko kurilno olje	2.392	239.246.147	l	6,500	€c/l	15.551.000
Kurilno olje	78	7.027.566	kg	6,500	€c/kg	456.792
skupaj	46.121					**33.888.894**

Končna poraba	**2015**	**2015**	prodajna	**novi prispevek**		zbrano **2015** (ocena)
	GWh		enota	višina	enota	**EUR**
Električna energija	12.682	12.682.222.232	kWh	**0,030**	€c/kWh	3.804.667
Zemeljski plin	6.389	674.930.160	Sm3	**0,300**	€c/Sm^3	2.024.790
Daljinska toplota	2.014	2.013.888.891	kWh	**0,050**	€c/kWh	1.006.944
UNP	963	75.242.339	kg	**1,600**	€c/kg	1.203.877
Neosvinčen motorni bencin	5.926	644.362.284	l	**0,600**	€c/l	3.866.174
Dizelsko gorivo	17.318	1.731.923.194	l	**0,400**	€c/l	6.927.693
Ekstra lahko kurilno olje	2.222	222.244.447	l	**6,500**	€c/l	14.445.889
Kurilno olje	78	7.027.566	kg	**6,500**	€c/kg	456.792
skupaj	47.590					**33.736.826**

Končna poraba	**2016**	**2016**	prodajna	**novi prispevek**		zbrano **2016** (ocena)
	GWh		enota	višina	enota	**EUR**
Električna energija	12.733	12.733.444.455	kWh	**0,060**	€c/kWh	7.640.067
Zemeljski plin	6.655	703.024.861	Sm3	**0,600**	€c/Sm^3	4.218.149
Daljinska toplota	1.983	1.982.833.335	kWh	**0,065**	€c/kWh	1.288.842
UNP	1.007	78.721.076	kg	**1,023**	€c/kg	805.317
Neosvinčen motorni bencin	5.772	627.658.161	l	**0,700**	€c/l	4.393.607
Dizelsko gorivo	17.970	1.797.207.500	l	**0,600**	€c/l	10.783.245
Ekstra lahko kurilno olje	1.956	195.575.113	l	**3,000**	€c/l	5.867.253
Kurilno olje	78	7.027.566	kg	**3,000**	€c/kg	210.827
skupaj	48.153					**35.207.307**

Končna poraba	**2017**	**2017**	prodajna	**novi prispevek**		zbrano **2017** (ocena)
	GWh		enota	višina	enota	**EUR**
Električna energija	12.785	12.784.666.677	kWh	**0,080**	€c/kWh	10.227.733
Zemeljski plin	6.921	731.119.563	Sm3	**0,757**	€c/Sm^3	5.534.575
Daljinska toplota	1.952	1.951.777.779	kWh	**0,080**	€c/kWh	1.561.422
UNP	1.052	82.199.812	kg	**1,023**	€c/kg	840.904
Neosvinčen motorni bencin	5.618	610.954.038	l	**0,736**	€c/l	4.496.622
Dizelsko gorivo	18.623	1.862.491.806	l	**0,800**	€c/l	14.899.934
Ekstra lahko kurilno olje	1.689	168.905.780	l	**0,800**	€c/l	1.351.246
Kurilno olje	78	7.027.566	kg	**0,882**	€c/kg	61.983
skupaj	48.717					**38.974.420**

Ocenjena zbrana sredstva za leta 2015 do 2017 temeljijo na predlagani višini prispevka za posamezna leta in na porabi energije, ki izhaja iz dolgoročnih energetskih bilanc za leto 2030. Glede na trende zadnjih nekaj let in tudi na napovedi za naslednja leta naj bi se količina prodanega oziroma porabljenega ekstra lahkega kurilnega olja v RS v naslednjih letih zmanjševala in s tem tudi predvidena ocena prihodkov iz tega naslova. Po drugi strani se naj bi količina prodanega dizla povečevala. Ob tem velja izpostaviti veliko negotovost pri oceni prodanega dizla za tranzitni promet, saj le ta ni odvisna zgolj od cene dizla v Sloveniji ampak predvsem od razmerja cen med Slovenijo in sosednjimi državami, na kar pa lahko le delno vplivamo.

Ob predpostavki, da se bo količina prodanega dizla povečevala, tako kot napovedujejo energetske bilance, bo v letu 2017 iz naslova prispevka za energetsko učinkovitost zbranih okrog 37 mio EUR, kar je 3,5 mio EUR oziroma 10 % več kot količina sredstev, ki bi bila zbrana na podlagi starega prispevka ob upoštevanju ocenjenih količin prodanih energentov za leto 2014.